

Στις Πρέσπες βουλιάζουν η Ιστορία και το Διεθνές Δίκαιο.

Γράφει ο Κωνσταντίνος Χολέβας – Πολιτικός Επιστήμων.

Η Συμφωνία των Πρεσπών είναι μία εθνικώς επιζήμια συμφωνία. Έχει ήδη προκαλέσει αρνητικές συνέπειες στην περιοχή αναζωπυρώνοντας πάθη και εθνικισμούς σε όλες τις χώρες των Βαλκανίων. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η βουλγαρική αντίδραση. Και ας μην βιαστούν κάποιοι στα Σκόπια να πανηγυρίσουν που δεν μπήκε στη Βουλή της Σόφιας το εθνικιστικό κόμμα ΒΜΡΟ. Τα υπόλοιπα βουλγαρικά κόμματα, παρά τις άλλες διαφωνίες τους, έχουν συμφωνήσει ότι στο ζήτημα της ευρωπαϊκής πορείας των Σκοπίων θα ισχύσει το βουλγαρικό βέτο.

Στη χώρα μας η Συμφωνία προκαλεί ποικίλες αντιδράσεις. Για να την καταλάβει κάποιος και κυρίως για να ασκήσει ουσιαστική κριτική πρέπει να έχει στοιχειώδεις γνώσεις Ιστορίας και Διεθνούς Δικαίου. Φυσικά οι περισσότεροι Έλληνες αντιδρούν ενστικτωδώς, διότι καταλαβαίνουν ότι προσβάλλεται η εθνική μας αξιοπρέπεια. Τους κατανοώ, διότι και εγώ ως Μακεδών πρώτα αντέδρασα συναισθηματικά και μετά διάβασα λεπτομερώς τη Συμφωνία.

Η άγνοια ή η υποτίμηση της Ιστορίας χαρακτηρίζει εκείνη την ομάδα αρθρογράφων που μιλούν στο όνομα των «προοδευτικών» ιδεών ή του διεθνισμού ή ακόμη και της σταθερότητας. Προσπαθούν να μας πείσουν ότι η συμφωνία είναι καλή και ότι πρέπει να στηρίξουμε τα Σκόπια παρά τις παρασπονδίες του Ζάεφ.

Κάνουν λάθος. Καμία συμφωνία δεν μπορεί να επιβιώσει και πολύ περισσότερο να φέρει αποτελέσματα όταν προσβάλλει το εθνικό φιλότιμο ενός λαού και όταν διαστρεβλώνει την ιστορική αλήθεια. Το «μακεδονικό έθνος» είναι ένα κατασκεύασμα του ολοκληρωτικού κομμουνιστικού καθεστώτος του Τίτο μετά το 1944, βασισμένο σε ιδεολογήματα της Κομμουνιστικής Διεθνούς της δεκαετίας του 1920. Σε καμία Οθωμανική απογραφή, σε καμία αναφορά δυτικών διπλωματών δεν υπάρχει αναφορά σε «μακεδονικό» έθνος κατά τη διάρκεια του 19ου αιώνας και κατά τη διάρκεια του Μακεδονικού Αγώνος του 1903- 1908. Με κατασκευάσματα ανελεύθερων καθεστώτων δεν πρόκειται να εδραιωθεί η σταθερότητα στα Βαλκάνια, ειδικά μάλιστα όταν η πλειοψηφία του ελληνικού λαού αισθάνεται προσβεβλημένη.

Διάβασα και μία ανάλυση που μας καλεί να στηρίξουμε τη συμφωνία για να σώσουμε τα Σκόπια από τη Μεγάλη Αλβανία. Δεν είδα, όμως, τους οπαδούς αυτής της αντίληψης να διαμαρτύρονται όταν η ιδεολογία της Μεγάλης Αλβανίας προβάλλει τα αιτήματα των Τσάμηδων ή όταν ο Ράμα καταπατεί τα δικαιώματα των Βορειοηπειρωτών. Θεωρούν ότι ο αλβανικός εθνικισμός είναι επικίνδυνος όταν απειλεί τα Σκόπια, αλλά είναι ακίνδυνος ή πιθανόν ανύπαρκτος, όταν βλάπτει τα συμφέροντα του Ελληνισμού. Μονά – ζυγά η Ελλάδα πρέπει να υποχωρεί, κατά την αντίληψή τους!

Από την άλλη πλευρά και με αντίθετη στόχευση έχουμε τους αγνοούντες το Διεθνές Δίκαιο. Θεωρούν ότι η συμφωνία είναι ένα κουρελόχαρτο και ότι μπορούμε να την σχίσουμε χωρίς συνέπειες. Δυστυχώς τα πράγματα δεν είναι τόσο απλά. Το Διεθνές Δίκαιο έχει κανόνες, προβλέπει δεσμεύσεις και υποχρεώσεις. Η αλήθεια είναι ότι αν αποχωρήσουμε μονομερώς από τη Συμφωνία των Πρεσπών δεν επανερχόμαστε στο ΠΓΔΜ- FYROM. Η Ενδιάμεση Συμφωνία του 1995 έχει καταργηθεί. Άρα κινδυνεύουμε να δούμε τις περισ-

σότερες χώρες του κόσμου να ονομάζουν τα Σκόπια: «Δημοκρατία της Μακεδονίας».

Μακάρι κάποτε να απαγκιστρωθούμε. Προς το παρόν ας ξαναδιαβάσουμε το βιβλίο του Άγγελου Συρίγου και του Ευάνθη Χατζηβασιλείου για τη Συμφωνία των Πρεσπών. Αυτοί γνωρίζουν και Ιστορία και Διεθνές Δίκαιο.

Άρθρο στα ΠΑΡΑΠΟΛΙΤΙΚΑ, 17.7.2021.

Πηγή : <http://www.antibaro.gr/>